

Κυριακή ΣΤ΄ Λουκά (Λουκ. η΄ 26-39) (Διονύσιος Ψαριανός Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης (+))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

24 Οκτωβρίου 1965
Άγαπητοί χριστιανοί,

Τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο μᾶς λέει σήμερα γιὰ τὸ θαῦμα ποὺ ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς κι ἔβγαλε τὰ δαιμόνια ἀπὸ ἕναν ταλαίπωρο ἄνθρωπο. Πολλὲς φορές τὸ χρόνο ἀκοῦμε νὰ διαβάζεται στὴ θεία Λειτουργία Εὐαγγέλιο ποὺ μιλάει γιὰ πονηρὰ πνεύματα καὶ γιὰ δαιμονιζόμενους, ποὺ βρῆκαν θεραπεία στὴ θεϊκὴ δύναμη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι γιὰτί ἡ Ἐκκλησία θέλει ὅλο καὶ νὰ θυμώμαστε τὸν ἐχθρό μας καὶ νὰ μὴν ξεχνοῦμε τὸν κίνδυνο ποὺ πάντα μᾶς παραμονεύει. Ὁ κίνδυνος κι ὁ ἐχθρός μας εἶναι ὁ διάβολος κι ἄς τὸ δοῦμε στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο.

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ἦρθε ὁ Ἰησοῦς στὴν περιοχή τῶν Γαδαρηνῶν ποὺ εἶναι ἀντίπερα στὴ Γαλιλαία. Ἐκεῖ τὸν ἀπάντησε ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν πόλη, ποὺ εἶχε δαιμόνια ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ δὲν ἔβανε ροῦχο ἐπάνω του καὶ σὲ σπίτι δὲν ἔμενε, ἀλλὰ μέσα στὰ μνήματα. Ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦ, ἔβαλε μία μεγάλη φωνή, ἔπεσε κάτω μπροστά του καὶ τοῦ εἶπε δυνατά. Τί δουλειὰ ἔχω ἐγὼ μὲ σένα, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; Σὲ παρακαλῶ νὰ μὴν μὲ βασανίσῃς. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν παράγγειλε στὸ ἀκάθαρτο πνεῦμα νὰ βγῆ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ πολλὰ χρόνια τὸν εἶχε αἰχμαλωτισμένο· τὸν ἔδεναν μὲ ἀλυσίδες χέρια πόδια καὶ τὸν φύλαγαν, μὰ ἐκεῖνος ἔσπαζε τὰ δεσμὰ κι ἔτρεχε σερνόμενος ἀπὸ τὸν δαίμονα στὶς ἐρημιές. Τὸν ρώτησε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ λέγει· ποῖο εἶναι τ' ὄνομά σου; Κι ἐκεῖνος εἶπε· Λεγεώνα· καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ μὴν τὰ προστάξῃ νὰ πᾶνε στὴν ἄβυσσο. Κι ἦταν ἐκεῖ ἕνα κοπάδι ἀπὸ πολλοὺς χοίρους ποὺ ἔβοσκαν στὸ βουνὸ καὶ τὰ δαιμόνια παρακαλοῦσαν τὸν Ἰησοῦ νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ μποῦνε στοὺς χοίρους· καὶ τοὺς ἐπέτρεψε· καὶ βγῆκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο καὶ μπῆκαν στοὺς χοίρους καὶ χύμηξε τὸ κοπάδι κατὰ πάνω στὸ γκρεμὸ κι ἔπεσαν στὴ λίμνη καὶ πνίγηκαν ὅλοι. Κι ὅταν εἶδαν οἱ χοιροβοσκοὶ τὸ τί γίνηκε, ἔφυγαν καὶ τὸ διαλάλησαν στὴν πόλη καὶ στὰ χωράφια. Βγῆκαν τότε νὰ δοῦν ἐτοῦτο ποὺ ἴγινε κι ἦρθαν στὸν Ἰησοῦ καὶ βρῆκαν τὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἴχαν βγῆ ἀπὸ μέσα του τὰ δαιμόνια, νὰ κάθεται ντυμένος καὶ

φρόνιμος κοντὰ στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ φοβήθηκαν. Τοὺς εἶπαν ἔπειτα κι ἐκεῖνοι ποὺ εἶδαν τὸ θαῦμα πῶς ἐσώθηκε ὁ δαιμονισμένος. Κι ὅλος ὁ κόσμος ἀπὸ τὰ περίχωρα τῶν Γαδαρηνῶν παρακάλεσαν τὸν Ἰησοῦ νὰ φύγη ἀπ' αὐτούς, γιατί τοὺς εἶχε πιάσει μεγάλος φόβος. Τότε ὁ Ἰησοῦς μπῆκε στὸ πλοῖο καὶ ξαναγύρισε στὴ Γαλιλαία. Κι ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶχαν βγῆ ἀπὸ μέσα τὰ δαιμόνια τὸν θερμοπαρακαλοῦσε νὰ εἶναι μαζί του· μὰ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπόλυσε καὶ τοῦ εἶπε· πήγαινε πίσω στὸ σπίτι σου καὶ νὰ λὲς ὅσα ἔκαμε σ' ἐσένα ὁ Θεός. Κι ἔφυγ' ἐκεῖνος καὶ διαλαλοῦσε σ' ὅλη τὴν πόλη ὅσα ἔκαμε σ' αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς.

Ἦταν ἓνας καιρός, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ποὺ δὲν ὑπῆρχε ὁ διάβολος, ποὺ δὲν ὑπῆρχε ἡ ἁμαρτία στὴ γῆ, ποὺ δὲν ὑπῆρχε ὁ θάνατος. Ὁ διάβολος ἀκόμα τότε ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀρχαγγέλους, ὁ Ἐωσφόρος, κι οἱ Πρωτόπλαστοι ζοῦσαν στὴ μακαριότητα τοῦ παραδείσου. Ἀγκάθια δὲ φύτρωναν στὴ γῆ, τὰ ζῶα ἦσαν ἡμερα καὶ ὑπηρετούσανε τὸν ἄνθρωπο, καὶ ἡ φύση κι ἐκείνη ἦταν στὴν ὑποταγὴ καὶ τὴ δούλεψη τοῦ Ἀδάμ. Μὰ περιφανεύτηκε ὁ Ἐωσφόρος καὶ σήκωσ' ἐπανάσταση στὸν οὐρανὸ καὶ γκρεμίστηκε μαζί μὲ τοὺς ἀγγέλους ποὺ τὸν ἀκολούθησαν στὰ τάρταρα τοῦ Ἄδη. Ἀπὸ τότε εἶναι ὁ σατανᾶς, ἐκεῖνος δηλαδὴ ποὺ ἀντιμάχεται καὶ πολεμᾷ τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ. Πῆγε μὲ τὴ μορφή τοῦ φιδιοῦ στὸν Παράδεισο καὶ ξεγέλασε τοὺς Πρωτοπλάστους καὶ παράκουσαν ἐκεῖνοι τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ κι ἐξαιτίας τῆς παρακοῆς ξωρίστηκαν ἀπὸ τὸν παράδεισο. Ἀπὸ τότε ἀρχίζουν τὰ δεινὰ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἁμαρτία σὰν κληρονομιά ἀπὸ τοὺς Πρωτοπλάστους κι ἐξαιτίας τῆς ἁμαρτίας ἡ ἀρρώστια, ἡ φτώχεια, ὁ πόνος, ὁ θάνατος. Μὰ ἀπὸ τότε ἀρχίζει καὶ τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων· ἀπὸ τότε ὁ Θεὸς ὑποσχέθηκε πὼς θὰ ἴρθῃ ὁ σωτήρας νὰ γλυτώσῃ τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ διαβόλου.

Ὁ Ἰησοῦς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι ὁ Χριστός, ἐκεῖνος ποὺ ὁ Θεὸς ὑποσχέθηκε στοὺς Πρωτοπλάστους, στοὺς Πατριάρχες καὶ στοὺς Προφῆτες. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ σωτήρας, καθὼς τὸ λέει καὶ τ' ὄνομά του, γιατί Ἰησοῦς θὰ πῆ Σωτήρας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς λοιπὸν ἦρθε γιὰ νὰ κατάργησῃ τὴν ἐξουσία τοῦ διαβόλου. Ὅ,τι κακὸ ὑπάρχει στὸν κόσμο, εἶναι ἀπὸ τὸ διάβολο, ἐκεῖνος πειράζει τοὺς ἀνθρώπους, ἐκεῖνος γεννάει μέσα τους ἁμαρτωλὲς ἐπιθυμίες, ἐκεῖνος τοὺς τραβάει σὲ κακὲς πράξεις. Πρὶν νὰ ἴρθῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, οἱ ἄνθρωποι ἦσαν στὰ νύχια τοῦ θηρίου ποὺ εἶναι ὁ διάβολος· ὅταν ἦρθε ὁ Χριστὸς κι ὕστερα, εἴμαστε στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Ὁ διάβολος βέβαια δὲν καταργήθηκε· ὑπάρχει ἀκόμα «ἄχρι καιροῦ», μέχρι δηλαδὴ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως· ὑπάρχει καὶ πειράζει τοὺς ἀνθρώπους. Μὰ τώρα, φτάνει νὰ μὴν τὸ θέλουμε, δὲ μᾶς νικᾷ καὶ δὲν μᾶς αἰχμαλωτίζει. Γιατί τώρα ἔχουμε τὴ θεία χάρη, τώρα ἔχουμε τὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ Αἷμα του, τώρα ἔχουμε τὴν πρεσβεία τῆς Θεοτόκου κι ὅλων τῶν Ἁγίων, ποὺ μᾶς φυλᾷνε καὶ μᾶς ἐλευθερώνουν ἀπὸ τὴν κακία τοῦ διαβόλου. Αὐτὸ μᾶς ἔμαθε ὁ Χριστὸς νὰ προσευχώμαστε καὶ νὰ

λέμε «ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ», δηλαδή γλύτωσέ μας ἀπὸ τὴν κακία τοῦ διαβόλου.

Ἅλα ἐτοῦτα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ποὺ ἐμεῖς τὰ λέμε ἀπλὰ καὶ σύντομα, ὅλα ἐτοῦτα εἶναι γραμμένα στὴν Ἁγία Γραφή καὶ τὰ κηρύττει καὶ τὰ διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας. Τὸ βλέπουμε καὶ στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο ποὺ καταντᾷ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν πέση στὰ νύχια τοῦ διαβόλου. Μήτε σπῖτι τὸν χωράει μήτε ροῦχο τὸν βαστάει· γυρίζει στὶς ἐρημιές, κοιμᾶται μέσ' στὰ μνήματα κι εἶναι ὁ φόβος κι ὁ τρόμος τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτό, χριστιανοί μου, πρέπει νὰ ἴχουμε τὰ μάτια μας ἀνοιχτά, τὸ μυαλὸ μας ἀνύσταχτο καὶ νὰ προσέχουμε· νὰ φυλάμε τὶς πύλες ἀπὸ τὶς ὁποῖες βρίσκει τρόπο καὶ μπαίνει μέσα μας ὁ πειρασμός. Θὰ πῆς· πῶς νὰ προσέχω καὶ τί θὰ πῆ νὰ φυλάμε τὶς πύλες; Θὰ πῆ νὰ μὴν ἀφίνης ξένιαστο τὸν ἑαυτό σου, νὰ θυμᾶσαι πῶς ἔχεις ψυχή, νὰ μὴν θέλῃς ὅ,τι εὐχαριστᾷ μόνο τὶς αἰσθήσεις σου, νὰ μὴν ξεμακραίνῃς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία· στὴν Ἐκκλησία δὲν μπαίνει ὁ διάβολος. Καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα νὰ φοβᾶσαι τὸ Θεό· ὅποιοι φοβᾶται τὸ Θεὸ νικάει τὸ διάβολο.

Ἀγαπητοὶ χριστιανοί,

Ὁ Θεὸς θέλει τὴ σωτηρία μας κι ὁ διάβολος θέλει τὸ χαμό μας. Ἐμεῖς τί θέλουμε καὶ τί θὰ προτιμήσουμε; Στὸ Θεὸ εἶναι ἡ ἀσφάλειά μας, στὸ Θεὸ εἶναι ἡ εἰρήνη κι ἡ χαρά μας, στὸ Θεὸ εἶναι ἡ ζωὴ κι ἡ προκοπή μας, στὸ Θεὸ εἶναι ἡ σωτηρία μας. Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr